

OKRESNÁ PROKURATÚRA NOVÉ MESTO NAD VÁHOM
Hviezdoslavova 36, 915 01 Nové Mesto nad Váhom

Číslo: Pv 443/19/3304-52
EEČ: 2-24-122-2020

Nové Mesto nad Váhom 12.02.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 683/5 XXXXX

povolanie: starobný dôchodca

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času roku 2011 do dňa 25.07.2019 v Myjave na Staromyjavskej ulici v byte nachádzajúcom sa v obytnom dome č. 683/5 spôsoboval psychické utrpenie svojej manželke XXXXX, svojej dcére Bibiáne Markovej, a svojmu synovi XXXXX, tým spôsobom, že

- 1) manželke XXXXX, prikazoval čo má a čo môže robiť a ak toto nerešpektovala tak ju slovne napádal, urážal, so slovami, že je nikto, že nič nemala, kým ho nespoznala a bezdôvodne na ňu kričal, narúšal jej spánok tým spôsobom, že počas noci jej bezdôvodne zasvietil svetlo v izbe, stál pri jej posteli a sledoval ju, po čom bola poškodená vždy v strese, pri odchode z bytu musela poškodená hlásiť kam ide a s kým, pričom ak by tak neurobila po jej návrate by na ňu kričal a nadával jej,

počas Silvestra roku 2013 ju fyzicky napadol tak, že ju v chodbe bytu udrel rukou do boku, po čom spadla na zem a nevedela sa postaviť, poškodenej zakazoval vodiť si do bytu návštevy, pričom iba on bol oprávnený si do bytu pozývať kamarátov, ktorý musela poškodená obsluhovať, poškodenej sa ďalej vyhrážal tým spôsobom, že po tom ako otvorila dvere na toaile, obvinený udrel kladivom do dverí pričom poškodenej povedal „Ja som tu pán, budeš poslúchať“ a dňa 25.07.2019 v poobedných hodinách keď sa XXXXX zdržiavala sa vo svojej izbe spolu s dcérou, do tejto vošiel obvinený, ktorý chcel nechať na izbe otvorené dvere lebo mu bolo teplo, na čo ho XXXXX, požiadala aby dvere zatvoril, po čom dostal amok, obvinený tieto dvere silou chytil a vysadil z pántov, pričom poškodil omietku steny a dvere oprel o skriňu,

- 2) dcére Bibiáne Markovej od jej mladého veku nadával do smradov, parchantov, príživníkov, nazýval ju neschopnou, debilom, tučnou, neschopnou chuderou, sledoval ju pri tom ako jedla, v dôsledku čoho u nej objavili psychické problémy, ktoré si vyžiadali liečenie u psychiatricky MUDr. Markovičovej, a taktiež problémy s príjmom stravy, tiež jej zakazoval si vodiť do bytu návštevy a bola povinná mu hlásiť kam ide, koľko sa tam zdrží, ak by to neurobila, kričal by na ňu a nadával jej,

syna XXXXX nazýva retardovaným blbcom, debilom, keď sa chce k niečomu vyjadriť, obvinený mu to zakáže, s tým, že má mlčať, lebo je čistý mongol, v dôsledku čoho sa syn radšej utiahne a nekomunikuje, syn zo strachu z obvineného plní jeho pokyny

Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom, Odboru všeobecnej vnútornej správy

pretože ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom podľa § 49 odsek 1 písmeno d)

zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Novom Meste nad Váhom, Odboru kriminálnej polície Nové Mesto nad Váhom uznesením zo dňa 26.07.2019 uznesenie sp. zn. ORP-332/VYS-NM-2019 začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie Lubomírovi Marekovi za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písmeno b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona za použitia § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Nové Mesto nad Váhom, Odboru kriminálnej polície dňa 31.01.2020 predložil vyšetrovací spis s návrhom postúpenie veci.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistila nasledujúci skutkový stav.

Obvinený XXXXX počas výsluchu uviedol: som invalidný dôchodca, trpí

obezitou, má prasknutú platničku, váži 160 k a trpím depresiami, ktoré mi boli diagnostikované potom, ako som ukončil moju predošlú prácu, ale tiež počas zamestnania ako rušňovodič som mal problémy, kvôli tomu, že som mal v práci dopravné nehody, pri ktorých zomreli ľudia. Ambulantne sa liečim u psychiatričky v Myjave. Predtým som sa liečil u psychiatričky v Bratislave. Liečil som sa ma depresiu, ale tá ma teraz opúšťa a skôr sa u mňa začína agresivita. Pravidelne užívam lieky na tlak, ráno Noripler, Kalium, Rilmex, Izoptin a vysadil som Kopirogrel. Alkoholické nápoje užívam málo, sem tam si dám na obed pivo. Keď sa nahnevám kričím. Problém, z ktorého toto celé vzniklo je to, že nám zateplujú barák a nedá sa vetrať. Jediná izba z ktorej sa dá vetrať, je spálňa manželky. Nechodím tam, teraz som tam išiel výnimočne, aby som sa jej opýtal na preukážku na autobus, pričom keď som odchádzal som jej povedal, že dvere ostatú otvorené. Ona povedala, aby som ich zavrel tak som ich vysadil, oškrel som stenu a dvere položil. S manželkou máme divoký vzťah, nie je pravda, že by som jej dával príkazy čo môže a čo nemôže robiť. Ona má zdravotné problémy, užíva množstvo liekov, niekedy sa s ňou dá a niekedy nie. Ja jej dávam lieky na spanie, ktoré si odo mňa pýta. Dôvodom našich hádok je ako kedy podľa toho ako je to treba. Manželka mi povie, že nič nerobím, iba doma ležím, väčšinou som tolerantný nereagujem, ale potom keď vybuchnem tak začnem kričať, kričím hlasno, nenadávam jej. Ona ma vždy vytočí s tým, že som zabíjal ľudí. Asi pred 3 rokmi prespali v našom byte 2 dcérine kamarátky a keď tam boli dcéra mi vždy prišla povedať, že môžem ísť na WC alebo do kuchyne, aby som sa s nimi nestretol. Dcéra, keď ma chce nasrať tak mi povie, že som kretén. Nie je pravda, že si vynucujem, aby mi hlásila kam ide, s kým, a kedy sa vráti. Synovi nehovorím Mongol tak som kedysi nadával nadriadeným v práci. Môj syn má od pôrodu ľahkú mozgovú disfunkciu, ťažko sa mu učilo, s manželkou sme ho vypiplali. Synovi hovorím memehút, lebo keď sa učil písať ako dieťa tak také slovo napísal. Nepokladám to za nadávku. Manželku som raz zhodil z postele, keď sme sa zo srandy bili vankúšmi. Nie je pravda, že by som manželku vyrušoval pri spaní, že by som jej zasvietil v noci v izbe a kukal na ňu čo robí. Manželke som nikdy nezakazoval návštevy a nie je pravda, že som od nej vyžadoval zvláštne sexuálne praktiky. To, že na mňa podali trestné oznámenie si vysvetľujem tým, že sa manželka s dcérou na mňa nahnevali, že som vysadil dvere z pántov a oškrel som pri tom stenu.

Poškodená XXXXX počas výsluchu uviedla nasledovné skutočnosti: tak žijeme ako každý iný, ale s tým rozdielom, že niekedy sa stane, že manžel stratí nervy a to je veľmi nepríjemné pre všetkých. Proste z ničoho nič nečakane stratí nervy, jeho niečo napadne a začne nadmerne kričať a celú rodinu to dosť trápi. Ani neviem o nejakom dôvode, že by mal na to dôvod kričať, niečo sa mu nepáči ohľadne jeho starostlivosti alebo ak niekto niečo neurobí, tak rieši všetko krikom. Vyžaduje mať vyprané manžel, uvarené, poriadok a teraz keď sme obidvaja na dôchodku, tak nemôžem čakať od neho žiadnu pomoc. O domácnosť sa starám ja so synom. Robíme nákupy, poriadok, pranie, proste domáce práce. Manžel tvrdí, že je invalid, a preto nemusí nič robiť. Manžel má teraz svoj účet, ja tiež svoj, pokiaľ chce obedy, tak týždenne mi dáva 50,- € aj s nákupmi, čo je ale niekedy vyššia položka. S manželom sa často nehádame, ale manžel je ten ktorý kričí a neprímerane. Vidím, že musím prestať rozprávať, so strachom, čo manžel vyvedie. Manžel toho robí najmenej, tak sú tam trenice, lebo si myslím, že obaja by sme sa mali zapájať do chodu domácnosti. Ten chod domácnosti je viac menej na mojej strane. V poslednej dobe platí manžel nájom, predtým som mala

všetky poplatky na seba. Energie máme rozdelené, časť platím ja, časť manžel. Navštevujem MUDr. Markovičovú, prišla som k nej s mamou, ktorá bola chorá a nakoľko som mala ťažké obdobie, tak mi tiež predpísala lieky. Aj ju naďalej navštevujem, ale na kontrole mi povedala, že som v poriadku, že nemusím chodiť. A My teraz bývame s dcérou v izbičke a muž so synom bývajú v spálni a obývačke. Manžel spáva v spálni a trávi čas v obývačke. My už sme mali všetko prerobené, vymaľované, mali sme všetko v poriadku. Prišiel do tej izbičky, kde sme boli, otvoril dvere do izby, kde sme boli, my obe sme ho požiadali, aby zatvoril, on vtedy chytil dvere, vytrhol ich z pántov, zničil omietku nad dverami. To sa stalo vtedy, keď sme išli na políciu, asi 1-2 dni dozadu, teraz sa to stalo. My sme nič nehovorili, iba aby bol taký láskavý, aby neotváral. Manžel chcel vetrať, asi mu bolo teplo. Ale on si môže tak isto vyvetrať aj v tej svojej spálni. Ja vstanem o 5-6 hodine ráno, keď príde syn z roboty, dcéra chodila do roboty, tak jej som varila aspoň čaj. Chodila som pre obedy, umývala som riady, spoločne s deťmi sme si rozdelili, čo treba robiť a prala som. Manžel ležal väčšinou na tom gauči, čítal si alebo pozeral internet. Cez deň chodí do našej izby a príde tam a ruší, sadne si a začne pichať prstom do mňa, neviem prečo to robí. Mňa to obťažuje, ja si noviny čítam raz za týždeň a on ma nenechá na pokoji. Boli sme v spálni s manželom, ja som ležala na boku a manžel z ničoho nič, ja som sa robila že spím, zhodil ma na zem a tak nešťastne, že ma to bolelo, až som bola u doktora. Proste do mňa rukami strčil. Pochopila som príčinu jeho správania a kriku až vtedy, keď chodí do chladničky, keď si dá pivo, fernet a podobne. Pokiaľ ide o návštevy, všetko vybavujem medzi dverami. Až tak veľmi často k nám nikto nechodí. Manžel nemá rád návštevy, suseda keď príde, tak manžel sa postaví do dverí, tak suseda ani nemá šancu k nám prísť. Manžel sa iba pozerá. Raz som vyliala čaj, manžel počkal, keď pôjdem na WC a do dverí od WC mi udrhel kladivom so slovami, že on je pán a ja budem poslúchať. Toto bolo už dávnejšie, bol ešte zamestnaný. On máva také že kričí, každé 3-4 roky také, ale nie len na mňa ale aj na syna a dcéru, tiež to zle znášajú. Potom sa snaží a potom zasa niečo také nečakané spraví. K dcére príde raz za čas kamarátka, vtedy je manžel v inej miestnosti, je to málokedy. Syn chodí von za kamarátom. Obavu o svoj živote v súvislosti s konaním manžela nemám, ale z týchto výčinov, z toho kriku z tých áno, to mi hrozne vadí. Ja už potrebujem klud v mojom veku, nerobí mi to dobre, keď takto kričí, vadí mi to zdravotne. Ja by som bola najradšej aby sa ukludnil.

Poškodený XXXXX počas výsluchu uviedol nasledovné skutočnosti: S tatom si vychádzam raz lepšie, raz horšie. Keď má dobrú náladu lepšie, keď má bolesti je podráždenejší. Sťažuje sa na chrbát, jemu to vystreľuje do nohy. Keď má bolesti, tak keď niečo urobíme zle tak začne kričať a tak. NTakéto správanie je väčšinou keď je chladnejšie počasie, zima, jar. Normálne si vychádzajú tato a mama, lebo väčšinou sa jeden druhému vyhýbajú, mama je v izbičke, ja som v spálni a tato je v spálni alebo v obývaku. Občas spolu komunikujú. Väčšinou je to fajn, alebo keď má tato alebo mama nejaké bolesti, tak je tam konflikt. Jeden alebo druhý zvýši hlas. Buď mama zvýši alebo tato niekedy. Týmto konfliktom sa ja radšej vyhýbam, nerobí mi to dobre. Tato platí vodu, elektriku a nájomné, mama platí plyn a rozhlas. Ja väčšinou chodím nakupovať a sestra iba občas. Mame prispievam nejakou sumou na domácnosť. Pokiaľ ide o môj vzťah s otcom, snažím sa aby som ho moc nevytácal, aby to bol taký harmonický vzťah. Napríklad som chcel dať zošrotovať svoje auto a rozčúľil sa. Keď je otec rozčúlený zvyšuje hlas a niekedy nadáva mne, sestre, že si na hlavu, alebo „vole,, niečo také. Domov si kamarátov nevodím. Väčšinou ideme do reštaurácie na kávu, na kofolu. Otec mi to nezakazuje, ale sme tak zvyknutí, že sa

stretneme tam a tam. Vždy mu nahlásim, že s kým idem, a že kam. Vždy to vyžadoval. Aj od sestry to vyžaduje. V odchode mi nikdy nebránil. Fyzicky ma napadol keď som ešte chodil na základnú školu a nevedel som niečo z dejepisu, tak mi dal pár pohlavkov. S mamou a so sestrou si celkom vychádzame. Pokiaľ ide o otca, rozmýšľal som, že by som odišiel, ale nemám kam momentálne. Je taký podráždený. Väčšinou, keď ho bolí chrbát, tak si ide ľahnúť. Sestra v poslednej dobe obeduje v detskej izbe, ona potrebuje svoj kľud. Keby jedla v kuchyni, tak jej znepríjemňuje obed alebo raňajky. Povie jej, že keď bude mať 30 môže ísť z domu. U sestry to myslí tak ako u mňa, keď to hovorí. Báť sa ho bojím, mám pred ním rešpekt. Keď niečo rozkáže, tak sa to snažím urobiť. Keď niečo potrebuje kúpiť alebo povie, že by niečo potreboval. Povie mi, že treba opraviť záchod alebo kúpeľňu. Keď sme mali chalupu, tak sme tam chodili každé 3 dni, aby sa tam niečo nestalo. To prezentoval ako rozkaz a keď sme tam nešli ako sme mali, tak bol nespokojný, zvyšoval hlas, iba nám nadával, ale čo nám nadával už si nepamätám.

Z výsluchu poškodenej Bibiány Markovej, dcéry obvineného vyplýva, že využíva svoje právo nevypovedať ku skutku z dôvodu, že obvinený je jej otec.

Zo znaleckého posudku č. 13/2019 vypracovaného XXXXX Bošiakovou, PhD. znalkyňou z odboru psychológia vyplynulo, že klinicko-psychologickým vyšetrením sa u vyšetovaných XXXXX a XXXXX nepotvrdila prítomnosť viktimizačného syndrómu týranej osoby, na základe čoho možno konštatovať, že im nebolo spôsobované psychické ani fyzické utrpenie v zmysle týrania. Osobnosť poškodenej je menej diferencovaná, emočne aj sociálne nezrelá, neurastenická, afektívne labilná, so sklonom k hypersenzitívnemu reagovaniu, chronicky zlyhávajúca v záťaži, menej citlivá voči potrebám iných. Schopnosť reagovať na záťaž je nízka, chronicky podlieha dezorganizácii aj pri bežnej, každodennej záťaži. Po stresovom vypätí sa ťažko dostáva do psychickej rovnováhy. Silnejšie emočné reakcie rezultujú u nej aj v horšej prispôsobivosti. Nemožno však konštatovať prítomnosť závažnej psychickej ujmy, ktorá by súvisela s konaním jej manžela. Ich vzájomné reagovanie je zmesou iritácií a frustrácií, ktoré pociťujú jeden voči druhému, a na ktoré vzájomne situačne v rámci konfliktných situácií reagujú. Poškodená XXXXX je schopná správne vnímať, zapamätať si a rámcovo správne reprodukovať udalosti, ktoré prežila. Reprodukcia dejov môže byť menej presná vzhľadom k labilnejšej afektivite, kolísavej pozornosti a zabiehavosti v rámci myslenia. XXXXX rovnako nebola spôsobená psychická ujma, ktorá by zanechala závažné stopy na jeho súčasnom psychickom stave. Ide o osobnosť introvertnú, nezrelú, so schizoidnými črtami, v rámci interpersonálneho kontaktu neistú, vyhýbavú, sociálne plachú, ktorá sa vyhýba akýmkoľvek konfliktom a sporom. Problémy okolitého sveta k nemu výraznejšie nedoliehajú, v prípade prežívania vnútorného napätia sa ním zaoberá výlučne sám v sebe, je málo zdieľny a spontánne, aktívne málo komunikujúci. Na základe komplexného posúdenia možno konštatovať, že špecifická vierohodnosť výpovedí u oboch poškodených je prevažne zachovaná.

Zo znaleckého posudku č. 20/2019 vypracovaného XXXXX Bošiakovou, PhD. znalkyňou z odboru psychológia vyplynulo, že klinicko-psychologickým vyšetrením sa u vyšetrovanej Bibiány Markovej sa nepotvrdila prítomnosť viktimizačného syndrómu týranej osoby, na základe čoho možno konštatovať, že jej nebolo spôsobované psychické ani fyzické utrpenie v zmysle týrania. U poškodenej Bibiány Markovej nemožno konštatovať prítomnosť priamej psychickej ujmy, ktorá by bola spôsobená závažným (týrajúcim) konaním jej otca. Uvádza, že z otca má od detstva strach, obavy kvôli jeho prísnemu, autoritatívnemu prejavu, ich vzťahové väzby boli narušené jeho necitlivým prístupom. Poškodená má životný pocit „opustenia“ otcom, v rámci ktorého popisuje, že sa na neho nikdy nemohla spoľahnúť, požiadať ho o pomoc, podporu, zdôveriť sa mu. Zo psychologického hľadiska poškodená XXXXX je schopná správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať udalosti, ktoré prežila. Všeobecná vierohodnosť je zachovaná, menovaná je intelektovo aj osobnostne svedecky spôsobilá. Špecifickú vierohodnosť výpovede považuje za nedostatočnú.

Zo znaleckého posudku č. 2/2019 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria XXXXX vyplynulo, že obvinený XXXXX v súčasnosti netrpí a ani v čase spáchania predmetnej trestnej činnosti netrpel duševnou chorobou v pravom slova zmysle t.j. psychózou. Po psychiatrickej a psychologickéj expertíze zisťujem a konštatujem, že obvinený v súčasnosti trpí a rovnako aj v čase spáchania predmetnej trestnej činnosti v rokoch 2011-2019 trpel duševnou poruchou, ktorou je u neho pretrvávajúca porucha osobnosti po katastrofických udalostiach (opakované vlakové tragédie v rokoch 1977, 2002 a 2006), po ktorých sa u neho rozvinuli prejavy Posttraumatickej stresovej poruchy, ktoré neboli dostatočne diagnostikované a ani liečené, prejavy tejto poruchy sa chronifikovali. Chronickým vyústením Posttraumatickej stresovej poruchy môže byť pretrvávajúca zmena osobnosti po katastrofickej udalosti, ktorú u obvineného aktuálne zisťujem. Jeho citová oblasť je narušená, zúžená, redukovaná, emotivita (city, vyššie city a empatia) sú plochšie, egocentrické, menej empatické; afektivita (pohotovosť k prudším emočným reakciám) je zvýšená, znížená frustračná tolerancia, zvýšená výbušnosť, afektemočná labilita je zreteľná. Vyššie uvedená psychopatológia u obvineného narušuje jeho citové a vzťahové prežívanie s najbližšími príbuznými, s manželkou ako aj deťmi. Vo vzťahu k predmetnej trestnej činnosti z hľadiska súdne psychiatrického hodnotím jeho rozpoznávacie schopnosti ako plne zachované, nezisťujem narušenie jeho spôsobilosti vnímaním a myslením správne ohodnotiť, posúdiť realitu a seba samého vo vzťahu k predmetnej trestnej činnosti. Jeho schopnosti ovládacie hodnotím ako podstatne, forenzne významne narušené; ovšem v žiadnom prípade neboli vymiznuté. Jeho ovládacie schopnosti, teda spôsobilosť vedome a úmyselne sledovať dosiahnutie vytýčeného cieľa - t.j. spôsobilosť k vôľovému konaniu (schopnosť rozpoznania a posúdenia motívov), ktoré sa rozvíja na základe biologických potrieb a spoločenských záujmov a tieto sa stávajú motívmi vôľového konania, keď vôľové konanie sleduje ten motív, ktorý v rámci motivačného procesu (rozhodovanie) bol vybratý, pričom pre motivačný proces je rozhodujúci morálny postoj človeka, ktorý súvisí s jeho osobnosťou; považujem za podstatne, forenzne významne zmenšené. U obvineného nezisťuje prejavy závislosti od alkoholu a ani od iných psychoaktívnych látok. Nezisťujem u neho (aj s pomocou psychologickéj psychodiagnostiky) prejavy organického mozgového poškodenia

Zločinu Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona sa dopustí ten kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas.

Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty tohto zločinu nebude postačovať na naplnenie tejto skutkovej podstaty len ojedinelé, osamotené, či jednorazové konanie, ale bude nevyhnutná určitá hromadnosť, či sústavnosť konania páchatela. Znak, či pojem „fyzické alebo psychické utrpenie“ je pritom nutné definovať tak, že ide o fyzické alebo duševné bolesti, ktoré ovplyvňujú alebo sťažujú obvyklý život poškodenej (týranej) osoby (podstatne narúšajú kvalitu života poškodenej osoby) a netrávajú celkom krátky, prechodný čas. Teda musí ísť o určitú sústavnosť (trvalosť) konania popísaného v písmenách a) až e), ktoré práve svojou bezohľadnosťou, hrubosťou, či bolestivosťou pociťuje poškodená osoba ako fyzické alebo psychické utrpenie. Týranie nie je a nikdy ani nemôže byť len jednorazové, či osamotené konanie, ktoré pozostáva napríklad len z ojedinelých nadávok, či urážok, prípadne len z ojedinelého fyzického, či verbálneho útoku na poškodenú osobu. Musí ísť o trvalejšie (sústavnejšie) konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním, či správaním a tým, že sa pravidelne opakuje spôsobuje poškodenej osobe psychické, prípadne aj fyzické útrapy.

Podstatou týrania a jeho následku vo forme psychických alebo fyzických útrap teda, že ide o určitý čas trvajúce zlé zaobchádzanie, ktoré spravidla pozostáva z rôznych útokov proti týranej osobe.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, najmä s poukazom na výsluch poškodených XXXXX a Lubomíra Mareka a tiež znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia mám za to, že v danom prípade nešlo o trvalejšie sústavnejšie konanie, ktoré by sa opakovane vyznačovalo určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním obvineného voči poškodeným a zároveň zo znaleckých posudkov z odboru psychológia vyplýva, že u poškodených Bibiány Markovej, XXXXX ani XXXXX sa nepotvrdila prítomnosť viktimizačného syndrómu týranej osoby, na základe čoho možno konštatovať, že im nebolo spôsobované psychické ani fyzické utrpenie v zmysle týrania. Vierohodnosť výpovede poškodenej Bibiány Markovej nie je podľa znalca zachovaná. Poškodená XXXXX je schopná správne vnímať, zapamätať si a rámcovo správne reprodukovať udalosti, ktoré prežila. Reprodukcia dejov však môže byť menej presná vzhľadom k labilnejšej afektivite, kolísavej pozornosti a zabiehavosti v rámci myslenia. Špecifická vierohodnosť jej výpovede je teda len prevažne zachovaná. Lubomírovi Marekovi rovnako nebola spôsobená psychická ujma, ktorá by zanechala závažné stopy na jeho súčasnom psychickom stave. Ide o osobnosť introvertnú, nezrelú, so schizoidnými črtami, v rámci interpersonálneho kontaktu neistú, vyhýbavú, sociálne plachú, ktorá sa vyhýba

akýmkoľvek konfliktom a sporom. Špecifická vierohodnosť výpovede poškodeného Lubomíra Mareka je prevažne zachovaná. Predmetný skutok, preto nevykazuje zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, ale ani žiadneho iného trestného činu uvedeného v Trestnom zákone.

S poukazom na výpoveď poškodených XXXXX a XXXXX, som toho názoru, že skutok, pre ktorý bolo obvinenému vznesené obvinenie vzhľadom na rôzne schválnosti zo strany obvineného ako zhodenie poškodenej XXXXX z postele, vulgárne nadávky voči poškodeným, verbálne agresívne správanie a teda hrubé správanie voči všetkým trom poškodeným, ktoré je v rozpore so zásadami občianskeho spolunažívania, by mohol byť posúdený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch, a preto som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Alexandra Galková
prokurátorka